

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

61. Quòd fortis perseuerantia est necessaria vt ad perfectionem
contemplationis perueniatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

minus ante promiserat. Itaq; decem post Dominicam ascensionem peractis diebus, orantibus simul vt dictum est, Domina nostra cum Apostolis Dominica die, hora tertia, & canentibus illum Prophetæ versiculū: Emitte spiritum tuū & creabuntur, & renouabis faciem terræ: descendit super eos repente Spiritus sanctus: per quem continuo fuerunt illuminati, confortati, & in perfecta charitate fundati. Contemplare nunc quomodo in linguis igneis, cum vehementi sonitu cecidit super eos. Cōsidera dona & effectus Spiritus sancti: cum enim fores domus vbi erant congregati, clausæ essent propter metum Iudæorum, domum egressi omni spreto timore, cœperunt prædicare multitudini gentium copiosæ: qui propter vehementiam sonitus illuc concurrerant: & quomodo B. Petrus ex eis tria ferè millia mox ad fidem conuertit.

Hæc & alia, poteris circa illud ingens mysterium contemplari: quæ ob vitandam proxi-
tatem omittenda censuimus. Quantum ad materiam igitur contemplationis hæc cum his, quæ de vita & passione Domini superius diximus, sufficere credimus.

*QVOD AD ARCEM CONTEMPLATIONIS
pertingere cupientibus, summè necessaria est
fortis perseuerantia.*

CAPVT LXI.

QVi absque forti perseuerantia ad culmen contemplationis, se posse peruenire existimat, vel ad perfectum ardorem diuini amoris, similis

similis est montem altum ascendenti; & propter aliquam difficultatem vel impedimentum ei occurrens mox descendenti. Comparatur rursus ignem in lignis viridibus, & putridis accendere conanti: qui cum mox non accenditur, & non videt nisi fumū, vel adeo modicam flammam quod facile extingui potest, ira commotus destruit quod construxerat, & hinc inde dispergit.

Comparatur etiam tritico quod seminavit, maturitatem expectare patienter non valenti: neque arborem quam plantavit, ut mittat radices in terram, propter moram, periculum, & difficultatem quam videt.

Similis est quoque simiae viridem nucē comedere cupienti: quae mox ut corticis sentit amaritudinē, non perseverat in comedēdo, sed proijcit: & ideo ad nuclei dulcedinē non pertingit.

Afsimilatur ulterius iste militi pigro: qui antequam ciuitas obsessa plenē debelletur, tædio victus & labore, discedit.

Vides ergo frater, quomodo sic faciens arcē non attingit contemplationis: sicut enim non perseverans, neque ignem, neque triticum, neque arborem, neque nuclei gustum poterit obtinere, neque plenē ciuitatem poterit debellare, referēdo ista ad præmissa puncta, ita nemo ad cōtemplationis perfectionem absque forti perseverantia poterit ascendere.

